

Dzurik Beáta

Veled kezdődött

1. fejezet

Minden azon az emlékezetes születésnapon kezdődött. Anna félve, de büszkén készült rá. Tudta jól, hogy nem kap ajándékot, sem személyes gratulációt. Csak a közösségi oldalon özönlének majd a boldog születésnapos üzenetek.

Egyedül vagyok, de jó ez így-gondolta szemlesütve, majd a következő pillanatban vidáman felugrott reggelije mellől és egy papírcetlit vett elő.

Egy listát írt, amelyen megtervezte, hogy fogja magát kényeztetni eme jeles napon.

Annának nem sok barátja volt. Talán csak ismerősök, akikre egyszer-kétszer ráírt, de pár tömondatnál többet nem válaszoltak. Pedig titkon abban reménykedett, hogy valaki végre össze is akar futni majd vele, meginni egy kávét, vagy csak meghívja magához beszélgetni.

Furcsának és bonyolultnak tartották, mert szeretett komolyabb, mélyebb témákról társalogni, nem volt felszínes ember. Okos, melegszívű és őszinte lány ő, csak az utóbbi időben falat húzott maga elé. Vonzotta mindig is a spiritualitás, ebben a témában keresgél az utóbbi években, de érezte, hogy kalandvágya is van, szeretne több mindent kipróbálni. Erre mostanáig nem volt lehetősége, se nagy igénye. Legalábbis így érezte.

Anna már régen egyedül élt. A férfiak kerülték, pedig csinos lány, szőke, hosszú, hullámos hajjal és kék szemekkel. Ezen a napon töltötte be a 37. életévét. Senki sem nézte anynyinak és ezért hálás volt.

Az önbizalma sem ért az égig, de tudta jól, hogy nem szeretne egyedül maradni. Bár ezt magának sem vallotta be sosem. Valahogy az utóbbi években rájárt a rúd. Egyedül maradt 11 éves lányával, Laurával és az édesanyjával. Utoljára 1 éve látta a kislány az apját. Utolsó párkapcsolata 7 évvel ezelőtt ért véget, amikor kertés házba költöztek. Annának akkoriban munkája sem akadt.

Ezen a napon minden a megszokott kerékvágásban haladt. A listán szerepelt a gyertyafényes fürdő, a finom ebéd rendelés, tegnap pedig egy nagy lépésre szánta el magát. Rövidre vágatta fűrtjeit, ami szuperul sikerült. Sokat rakoncátlankodtak a hajtincsei, mert elég erős és hullámos haja volt. Most rövid, egyenes és divatos lett. Lecserélte profilképét, feltette az arcát ezzel az új frizurával. Meg is lett az eredménye. Rengegen kezdtek reagálni rá.

Úgyis jön a nyár és így hátha valaki jobban felfigyel rám! – tűnődött magában, amikor megérkezett az első üzenet. Kíváncsian, de ugyanakkor nem sokat várva nézte meg, vajon ki írhatott elsőnek.

Mikor meglátta, picit elcsodálkozott, de aztán legyintett egyet.

Furcsa, hogy a volt osztálytársam, akit már talán 15 éve sem láttam, most hirtelen köszöntő üzenetet ír...– bosszankodott, de mikor újra végigfutott szemével rajta, rájött, hogy jól is esett neki, hogy jelentkezett.

Az üzenet szövege így hangzott:

– Szia! Boldog születésnapot! Nem bírtam tovább, hogy ne írjak, már egy ideje figyellek! De most, hogy levágattad a hajad, nekem azt jelenti, hogy nyitott vagy valami újra.

Anna sokáig gondolkodott, hogy mit válaszoljon, mivel a srác mindig is szimpatikus volt neki, de sosem volt az esete. Ez az utolsó mondat pedig nagyon is felhívásnak hangzott a számára.

Úgy döntött, hogy semmit sem veszíthet, ha elbeszélget egy volt osztálytárrsal, úgysis kíváncsi volt, hogy mi lehet vele. Halványan emlékezett, hogy milyen srác volt Márk a gimnáziumban, bár nem sokat beszélgettek akkor. Egyszer találkoztak, miután végzősök lettek, akkor furcsán kedves volt vele, még ajándékot is adott neki. Bár, talán erre már csak ő emlékszik. Egy illatos gyertya volt, amit sosem gyújtott meg, mert annyira tetszett neki, hogy nem volt szíve elhasználni...

Ezeken elmélkedett, amikor csengettek. Meg is feledkezett az ebédről, amit rendelt. Gyorsan kifizette, de gondolatai máshol jártak...

Kibontotta a csomagot, gondolta, lefényképezi és felteszi a közösségi oldalra, pedig nem volt híve ennek. Most azonban úgy érezte, kicsit másképp kell viselkednie. Ebéd közben Márkon járt az esze, újra és újra végigfutott agyában a srác, próbált visszaemlékezni, hogy milyen természete lehetett.

A gimnáziumi évei alatt Anna az osztályból nem sok emberrel beszélt, igaz, mikor elballagtak, ő szervezte meg az osztálytalálkozókat. Sajnos csak pár ember jött el mindig, pedig 41-en jártak együtt. Márk egyiken sem volt ott. Megnézte a profilját és látta, hogy szép családja van. Feleség, két gyerek, idilli légkör.

Mit akarhat tőlem? Hiszen van családja és boldog! – tanakodott magában, de az igazat megvallva egyre jobban fúrta az oldalát a kíváncsiság.

– Írok neki, hátha beszélgetünk egy jót! – döntött hirtelen és már írta is az első mondatot.

– Szia! Köszí, hogy írtál! Hogy vagy? Látom, van két szép fiad! Nagyon régen beszélünk... – akarta folytatni Anna a dialógust, de mielőtt megnyomta volna az entert, ledermedve nézett maga elé. Furcsa érzése támadt.

Te jó ég! Tényleg kell ez nekem? – kérdezte hangosan, de saját magát sem értette teljesen.

Mi baj lehet abból, ha egy volt osztálytársammal az interneten beszélgetek? – ezzel elküldte a mondatot. Pár perc sem telt el, de Márk már válaszolt.

Egész nap beszélgettek. A srác rendkívül kedves volt, felelevenítettek pár emléket a gimnáziumi évekből és végül a családról is szó esett. Kiderült, hogy Márk elhidegült a feleségtől, mert megcsalta őt, de nem akarta otthagyni a gyerekeket. Túlságosan szerette őket és nem bírta volna ki, ha nem tudott volna velük akár naponta találkozni.

Nem lakott túl közel szülővárosához, ahol szülei éltek, ezért is vívódott nagyon. Tizenéve együtt voltak már feleségével, Barbarával, talán a megszokás és a családi béke sem engedte, hogy otthagyja őket. Rendkívül bonyolultnak tűnt a helyzet, mert Márk azt is bevallotta őszintén Annának, hogy elfogadja otthon a szerető jelenlétét, azért, hogy ne kelljen elmennie.

– Olyan barátnőt keresek, aki nem várja el, hogy elhagyjam a családom és így is elfogad. – írta a srác, de Annában megállt az ütő.

Tudta, hogyha belekezd egy olyan kapcsolatba, ahol ott van a háttérben a feleség a két gyerekkel és ő mindig csak második, annak nem lesz jó vége. Tisztában volt vele, hogy sérülékeny, érzékeny lelkivilága nem bírna el egy olyan csaldást, ahol ő szerelmes, de a másik mégis mást választ majd. Villámgyorsan futottak végig agyán ezek a gondolatok, elszorult a szíve és furcsa érzése támadt.

A megérzéseim nem csalnak-motyogta-de Márk sosem volt az esetem, soha nem is tetszett, ha csak egyszer találkozzunk és beszélgetünk, talán nem lehet baj belőle...

– Nem értem, hogy miért pont engem szemeltél ki magadnak? – kérdezett vissza Anna-Én nem akarok belemenni egy olyan kapcsolatba, ahol nem én vagyok az első és persze egyetlen!

– Te lennél az első-így Márk-a felségem a második.